

Линосова пѣсень — при старитѣ гърци, жалбена и траурна пѣсень, която се е пѣяла есенно време презъ време на гроздобера, наречена така по името на прочутия китаристъ Линосъ, който влѣзълъ въ състезание съ Аполона, бива победенъ и убитъ отъ последния.

Линьова, Евгения — събирачка и изследвачка на руската народна пѣсень, род. 9 ян. 1854. Трудове: „Великоруската народна пѣсень въ народна хармонизация“, „Пѣсни отъ Ниж. Новгородската губерния“ — издадени отъ Петербургската академия на наукитѣ.

Липински, Каролъ Юзефъ — Lipinski, Karol Joseph — знаменитъ полски цигулковъ виртуозъ и даровитъ компонистъ, род. 30 окт. 1790 въ Радзинъ (Полша), умр. 16 дек. 1861 въ имението си Орлово при Лвовъ; първитѣ уроци получилъ отъ своя баща — дилетантъ цигуларъ — и после като самоукъ, той въ скоро време направя такива успѣхи, че е можалъ да участвува и въ концерти; извоювалъ си хубаво име, 1810 бива назначенъ концертмайсторъ на Лвовския театъръ, давайки същевременно и концерти, а 1812 бива назначенъ капелмайсторъ на театръ, компониралъ увертюри, ронда и др. творби. Славата на Паганини била достигнала вече и въ Полша, и Л. се запятва 1817 за Италия, за да го чуе. Въ Пиаченца му се отдава да участвува въ единъ концертъ заедно съ Паганини и последния му предлага да предприематъ съвмѣстно концертно пжтувание, но той отклонява поканата, връща се въ Лвовъ и нѣколко години прекарва въ усиленіи занятия, за да предприеме следъ това голѣмо, нѣколко-годишно концертно пжтувание по цѣла Европа, траяло отъ 1821 до 1836, поженвайки навсѣкжде триумфални успѣхи. 1839 бива назначенъ кралски концертмайсторъ въ Дрезденъ, която длѣжностъ, въ почитъ и уважение, изпълнява до 1861. Играта на Л. се е отличавала съ широтата и пълнотата на тона, изкуството въ двойнитѣ грифи, и високо артистично изпълнение. Признанието на Паганини говори достатъчно за голѣмината на Л. като цигуларъ. Творби: четири концерта за цигулка, отъ които „Военния“ и

досега свиренъ; вариации; фантазии полонези, капричи — за соло цигулка; една опера „Сирената отъ Днестъръ“ и др., изпълнени съ голѣмо благородство и изящество. Подъ псевдонима Вацлавъ д'Олеско, Л. е публикувалъ една редица хармонизирани отъ него полски народни пѣсни.

Лира — Lyra — струненъ инструментъ у старитѣ гърци, приличенъ на китарата, при който всѣка струна дава само единъ тонъ. Числото на струнитѣ въ различнитѣ времена е било различно. У насъ погрѣшно се взема старо-гръцката китара за лира.

Лира да брачио, ит. lira da braccio — струненъ инструментъ съ седемъ струни на грифа и две остри на него, употребяванъ отъ XVI до XVIII ст.

Лира да гамба — Lira da gamba — струненъ инструментъ като горния, съ 12 струни на грифа, и две отсрани.

Лира рустика, ит. lira rustica — селска лира.

Лиронъ — Liron (archiviola de Lira) — струненъ инструментъ отъ рода на горнитѣ — съ 24 струни.

Ли, Себастьянъ — Lée, Sebastian — челоувиртуозъ и компонистъ, род. 24 дек. 1805 въ Хамбургъ, умр. 4 ян. 1887 с. т., ученикъ на И. Прелъ, предприемалъ концертни обиколки въ Франция и Англия, — до 1868 солистъ на „Голѣмата опера“, а следъ това се връща въ родния си градъ. Творби: дивертисменти, вариации, ронда и една школа за виолончело.

Лисенко, Николай Виталиевичъ — виденъ украински компонистъ, род. 22 мар. 1842 въ Гуники при Кременчугъ, умр. 11 ноемв. 1912 въ Киевъ, ученикъ на Лайпцигската консерватория, дето Рихтеръ и Райнеке сж били негови учители. Следъ свършване на консерваторията, се установява като учитель по музика въ Киевъ. Творби: две кантати и пѣсни за хоръ и оркестъръ; пѣсни и хорове а capella; една балада за теноръ-соло и мъжки хоръ; украински народни пѣсни за смѣсенъ и мъжки хорове — нѣколко сборника и оперитѣ: „Черноморци“, „Майска нощъ“, „Зима и Пролѣтъ“, „Сафо“, „Тарасъ Булба“, и „Панъ Котчки“. Освенъ това, записалъ е нѣколко-